

Byla C-184/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. balandžio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lietuva)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. kovo 31 d.

Pareiškėjas:

OT

Atsakovė:

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

[OMISSIS]

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS

2020 m. kovo 31 d.

Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, [OMISSIS] [teismo sudėtis ir bylos šalys]

viešame teismo posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrino administracinę bylą pagal pareiškėjo OT skundą atsakovei Vyriausiajai tarnybinės etikos komisijai, trečiasis suinteresuotas asmuo labdaros ir paramos fondas „Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras“, dėl sprendimo panaikinimo.

Teismas

n u s t a t ė:

I

1. Pareiškėjas 2018 m. kovo 6 d. pateikė teismui skundą, kuriame prašo pripažinti neteisėtu ir panaikinti Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos (*toliau – ir Komisija*) 2018 m. vasario 7 d. sprendimą Nr. KS-19 „Dėl OT“ (*toliau – ir Sprendimas*) bei priteisti bylinėjimosi išlaidas. Pareiškėjas 2020 m. vasario 14 d. pateikė teismui patikslintą skundą, kuriame iš esmės patikslino skundo aplinkybes dėl jo teisės į privatų gyvenimą pažeidimo [OMISSIS].
2. Pareiškėjas skunde nurodo, kad Komisija 2017 m. spalio 24 d. gavo dienraščio „Kauno diena“ žurnalisto prašymą įvertinti pareiškėjo elgesio atitiktį Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių (**orig. p. 2**) interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo (*toliau – ir Įstatymas*) II skirsnio „Privačių interesų deklaravimas“ nuostatomis. Paaiškina, kad 2017 m. lapkričio 24 d. pateikė Komisijai paaiškinimus, kad, pagal Įstatymo 2 straipsnio 1 dalį, jis nėra prilyginamas valstybės tarnyboje dirbančiam asmeniui, todėl neprivalo teikti privačių interesų deklaracijos. Sprendimu Komisija pripažino, kad pareiškėjas, nepateikęs Įstatyme (Sprendimo priėmimo metu galiojusi redakcija nuo 2018-01-01 iki 2019-12-18) nustatyta tvarka privačių interesų deklaracijos, pažeidė Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 1 dalies nuostatas.
3. Pareiškėjas skunde paaiškina, kad VšĮ QP (*toliau – QP*) eina direktoriaus pareigas. QP steigimo tikslas yra įkurti juridinį asmenį, kuris savanoriškai ir aktyviai veiktų aplinkos apsaugos srityje siekiant, kad visuomenė gyventų švarioje ir saugioje aplinkoje, kad turtinga biologinė įvairovė būtų tausojama, o gamtos išteklių būtų tinkamai naudojami, išsaugant juos ateities kartoms. Teigia, kad jis, kaip QP direktorius, neturi viešojo administravimo įgaliojimų ir neužtikrina jokių viešųjų paslaugų teikimo gyventojams. QP steigėjai ir dalininkai yra ne valstybės ar savivaldybių institucijos, bet privatūs asmenys. QP nėra perleistos jokios valstybės ar savivaldybės institucijų funkcijos. Jis, kaip nevyriausybinė organizacija, savo veiklą vykdo nepriklausomai nuo valdžios institucijų. Teigia, kad nei QP, nei QP direktorius (pareiškėjas) nėra įgalioti atlikti viešojo administravimo funkcijas, todėl pareiškėjui netaikomos Įstatymo nuostatos, reglamentuojančios privačių interesų deklaravimo pareigą.
4. Pareiškėjas skunde teigia, kad Komisija, prilygindama pareiškėją asmeniui, dirbančiam valstybės tarnyboje, nustatė, jog jis dirba viešojoje įstaigoje, kuri, Komisijos teigimu, gauna lėšų iš Lietuvos valstybės biudžeto, ir turi administravimo įgaliojimus. Teigia, kad toks prilyginimas nepagrįstas, todėl Įstatymo pažeidimai negalėjo būti nustatyti.
5. Pareiškėjas skunde teigia, kad asmens duomenų/ informacijos viešinimas pažeidžia jo teisę į privatų gyvenimą. Teigia, kad privačių interesų deklaracijos turinys ir praktiškai besąlygiškas jos viešinimas viešojoje erdvėje iš esmės įpareigoja deklaruojantį asmenį atskleisti ne tik savo, bet ir kitų asmenų asmens duomenis, kurie yra susiję su privatu asmenų gyvenimu, deklaruojančiam

asmeniui žinant, kad tokie duomenys bus paviešinti Komisijos interneto svetainėje, taigi bus prieinami iš esmės neapibrėžtam asmenų ratui.

II

6. Atsakovė Komisija atsiliepime nurodo, kad su skundu nesutinka, ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą [OMISSIS]. Nurodo, kad Įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje yra pateiktas valstybės tarnyboje dirbančių asmenų apibrėžimas. Be kitų šiame straipsnyje nurodytų subjektų, valstybės tarnyboje dirbančiais asmenimis Įstatymas laiko ir asmenis, kurie atitinka šias sąlygas: 1) jie dirba viešosiose įstaigose; 2) viešosios įstaigos gauna lėšų iš Lietuvos valstybės ar savivaldybių (**orig. p. 3**) biudžetų ir fondų; 3) turi administravimo įgaliojimus. Teigia, kad pareiškėjas visas šias sąlygas atitinka. Nurodo, kad Komisija, priimdama Sprendimą, žinojo, kad pareiškėjas nėra valstybės tarnautojas, ir tai, kad jis galimai nevykdo viešojo administravimo funkcijų. Pažymi, kad pareiškėjas administravimo įgalinimų apibrėžimą aiškina vadovaudamasis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme pateikta tik viešojo administravimo sąvoka. Paaikškina, kad administravimo įgaliojimai būna ne tik viešieji – išoriniai (valdžios atstovo funkcijos), bet ir vidiniai, kurie yra suteikti įmonėse, įstaigose bei organizacijose vadovaujamas pareigas einantiems asmenims neatsižvelgiant į tai, ar jie turi viešojo administravimo įgaliojimus. Pažymi, kad administraciniai įgaliojimai siejami su įstaigos vidinio administravimo įgaliojimais: veiklos priežiūra, pavaldžių asmenų darbo kontrole bei jo organizavimu, finansų tvarkymu ir pan. Nurodo, kad Komisija Sprendime išsamiai nurodė pareiškėjui QP suteiktus įgaliojimus, iš kurių matyti, kad jie yra administracinio pobūdžio. Pažymi, kad pareiškėjas yra vienasmenis QP valdymo organas. QP veikla yra nuolat finansuojama iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų bei Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų, todėl pareiškėjas privalo deklaruoti privačius interesus.

Atsakovės atstovas teismo posėdyje nurodė, kad asmens privataus gyvenimo aplinkybės nepatenka į Komisijos kompetencijos ribas. Nagrinėjamu atveju Komisija Sprendimą priėmė laikydama si galiojančių teisės aktų nuostatų. Pripažįsta, kad, nagrinėjamu atveju paviešinus Komisijos Sprendimą, gali būti ribojamas privatus asmens gyvenimas. Dėl deklaracijų viešinimo viešoje erdvėje paaikškino, kad Komisija šiuo metu neturi žmogiškųjų išteklių tikrinti visų deklaracijų turinį. Dėl kitų deklaracijose nurodomų asmenų teisės į privatumą pažymėjo, kad deklaruojantis asmuo pagal teisės aktų nuostatas turi pateikti artimiausio asmens, t. y. sutuoktinio, duomenis.

7. Trečiasis suinteresuotas asmuo labdaros ir paramos fondas „Nevyriausybinų organizacijų informacijos ir paramos centras“ pateikė teismui atsiliepimą, kuriame nurodo, kad pareiškėjo skundą palaiko ir prašo jį patenkinti.

III

8. Ištyręs bylos duomenis, teismas nustatė, kad QP yra dalyvavęs viešuosiuose pirkimuose ir tam tikriems projektams įgyvendinti yra gavęs Europos Sąjungos LIFE + programos bendrojo finansavimo lėšų iš Lietuvos Respublikos biudžeto, pareiškėjas eina QP direktoriaus pareigas. Komisija Sprendimu pripažino, kad pareiškėjas, nepateikęs Įstatyme nustatyta tvarka privačių interesų deklaracijos, pažeidė Įstatymo 3 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 1 dalies nuostatas. Pareiškėjas skunde iš esmės nurodo, kad, pirma, jis nėra asmuo, kuriam tenka pareiga teikti privačių interesų deklaraciją, ir, antra, jam pateikus privačių interesų deklaraciją, kuri automatiškai bus pavišinta viešoje erdvėje, yra pažeidžiama jo ir kitų asmenų, kurių duomenys turi būti nurodyti deklaracijoje, teisė į privatų gyvenimą. **(orig. p. 4)**

IV

9. Įstatymo [OMISSIS] 10 straipsnio 1 dalyje nustatyti asmenys, kurių deklaracijų duomenys yra vieši ir Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos nustatyta tvarka skelbiami Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos interneto svetainėje. Į šių asmenų sąrašą patenka ir viešųjų įstaigų ir asociacijų, kurios gauna lėšų iš Lietuvos valstybės ar savivaldybių biudžetų ir fondų, vadovai ir jų pavaduotojai. Įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad [OMISSIS] deklaracijoje nurodyti asmens kodas, valstybinio socialinio draudimo pažymėjimo numeris, ypatingi asmens duomenys, taip pat kiti duomenys, kuriuos skelbti draudžiama pagal įstatymus, negali būti viešai [skelbiami]. Be to, neskelbiami kitos sandorio šalies fizinio asmens duomenys. Pareiškėjas nurodo, kad jam tenkanti pareiga pateikti privačių interesų deklaraciją suponuoja imperatyvų reikalavimą deklaracijos duomenis skelbti viešai Komisijos interneto svetainėje. Tai, jo nuomone, yra nesuderinama su jo teise į privatų gyvenimą, neatitinka proporcingumo principo. Nurodo, kad deklaracijoje pateikiami duomenys yra susiję su jo asmeniniu gyvenimu, t. y. su jo šeimine padėtimi, kitais jam artimais asmenimis.
10. Iš Įstatymo [OMISSIS] 6 straipsnio 1 dalyje nustatyto deklaracijos turinio matyti, kad ją sudaro deklaruojančio asmens sutuoktinio, sugyventinio, partnerio asmens duomenys (vardas, pavardė, darbovietė, pareigos), iš kurių galima identifikuoti informaciją apie tam tikrus asmens privataus gyvenimo aspektus (šeiminę padėtį, lytinę orientaciją ir pan.), informaciją apie deklaruojančio asmens ir jo sutuoktinio, sugyventinio, partnerio gautas dovanas, sudarytus ir kitus galiojančius sandorius, iš kurių galima identifikuoti tam tikras deklaruojančio asmens ir jo sutuoktinio, sugyventinio, partnerio gyvenimo detales, t. y. naudojamus daiktus, interesus, pomėgius, gyvenimo būdą, turtinę padėtį ir pan., informaciją apie artimus ar kitus jam žinomus asmenis arba duomenis, dėl kurių gali kilti interesų konfliktas, iš kurios galima spręsti apie deklaruojančio asmens ir jo sutuoktinio, sugyventinio, partnerio asmeninius ryšius, taip pat asmenų, kuriuos privaloma nurodyti, asmeninius ryšius su deklaruojančiu asmeniu ir jo sutuoktiniu, sugyventiniu, partneriu. Taigi iš esmės deklaracijos turinį sudaro tam tikri deklaruojančio asmens ir jo sutuoktinio, sugyventinio, partnerio, vaikų bei kitų asmenų duomenys, atskleidžiantys informaciją apie deklaruojančio asmens ir deklaracijoje nurodomų asmenų privatų gyvenimą.

11. Nuo 2020 m. sausio 1 d. įsigaliojo nauja Įstatymo redakcija, tačiau jo nuostatos, susijusios su deklaracijų viešiniu Komisijos interneto svetainėje, iš esmės liko nepakeistos (naujos redakcijos Įstatymo 10, 22 straipsniai).

V

12. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (*toliau – ir Chartija*) 7 straipsnis reglamentuoja teisę į privatų ir šeimos gyvenimą. Pagal Chartijos 7 straipsnį, kiekvienas asmuo turi (**orig. p. 5**) teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas. Chartijos 8 straipsnis reglamentuoja asmens duomenų apsaugą. Pagal Chartijos 8 straipsnio 1 dalį, kiekvienas asmuo turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą. Chartijos 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tokie duomenys turi būti tinkamai tvarkomi ir naudojami tik konkrečioms tikslams ir tik atitinkamam asmeniui sutikus ar kitais įstatymo nustatytais teisėtais pagrindais. Kiekvienas turi teisę susipažinti su surinktais jo asmens duomenimis bei į tai, kad jie būtų ištaisomi.
13. Aiškinant žmogaus teisės į privatų gyvenimą turinį, atsižvelgtina į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (*toliau – ir Reglamentas*) nuostatas. Pagal Reglamento 4 straipsnio 1 punktą, asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius.
14. Reglamento preambulėje, be kita ko, nurodyta, kad fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis yra pagrindinė teisė (1 punktas); fizinių asmenų apsaugos tvarkant jų asmens duomenis principais ir taisyklėmis turėtų būti paisoma fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių, visų pirma jų teisės į asmens duomenų apsaugą, neatsižvelgiant į jų pilietybę ar gyvenamąją vietą (2 punktas), asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad tai pasitarnautų žmonijai; teisė į asmens duomenų apsaugą nėra absoliuti; ji turi būti vertinama atsižvelgiant į jos visuomeninę paskirtį ir derėti su kitomis pagrindinėmis teisėmis, remiantis proporcingumo principu; šiuo reglamentu paisoma visų Chartijoje pripažintų ir Sutartyse įtvirtintų pagrindinių teisių ir laisvių bei principų, visų pirma teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, būsto neliečiamybę ir komunikacijos slaptumą, teisės į asmens duomenų apsaugą, minties, sąžinės ir religijos laisvės, saviraiškos ir informacijos laisvės, laisvės užsiimti verslu, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir kultūrų, religijų ir kalbų įvairovės (4 punktas); duomenų apsaugos principai turėtų būti taikomi bet kokiai informacijai apie fizinį asmenį, kurio asmens tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta (26 punktas);

asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas ir konfidencialumas, be kita ko, užkertant kelią neteisėtai prieigai prie asmens duomenų ir jų tvarkymui skirtos įrangos ar neteisėtam jų naudojimui (39 punktas); asmens duomenims, kurie pagal savo pobūdį yra ypač neskelbtini pagrindinių teisių ir laisvių atžvilgiu, turi būti užtikrinta ypatinga apsauga, kadangi atsižvelgiant į jų tvarkymo kontekstą galėtų kilti didelis pavojus pagrindinėms teisėms ir laisvėms (51 punktas); dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo, jei dėl jo laiku nesiimama tinkamų priemonių, **(orig. p. 6)** fiziniai asmenys gali patirti kūno sužalojimą, materialinę ar nematerialinę žalą, pavyzdžiui, prarasti savo asmens duomenų kontrolę, patirti teisių apribojimą, diskriminaciją, gali būti pavogta ar suklastota jo asmens tapatybė, jam padaryta finansinių nuostolių, neleistinais panaikinti pseudonimai, gali būti pakenkta jo reputacijai, prarastas asmens duomenų, kurie saugomi profesine paslaptimi, konfidencialumas arba padaryta kita ekonominė ar socialinė žala atitinkamam fiziniam asmeniui (85 punktas); šiuo reglamentu sudaroma galimybė taikant šį reglamentą atsižvelgti į visuomenės teisės susipažinti su oficialiais dokumentais principą; visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais gali būti laikoma viešuoju interesu; valdžios institucija ar viešoji įstaiga savo turimuose dokumentuose esančius asmens duomenis turėtų turėti galimybę viešai atskleisti tada, kai toks atskleidimas yra numatytas Sąjungos ar valstybės narės teisėje, kuri yra taikoma tai valdžios institucijai ar viešajai įstaigai; tokiuose teisės aktuose visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinis naudojimas turėtų būti suderinti su teise į asmens duomenų apsaugą, taigi, jais gali būti užtikrintas būtinas suderinimas su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą (154 punktas).

15. Asmens duomenys, nurodomi privačių interesų deklaracijoje, yra sudėtinė žmogaus privataus gyvenimo dalis, jų atskleidimas gali pažeisti asmens teisę į privatų gyvenimą ir gali turėti įtakos jo saugumui, t. y. tokių duomenų atskleidimas gali kelti pavojų asmens gyvybei ir sveikatai, kitoms jo teisėms ir laisvėms, sukelti jam kitų neigiamų pasekmių.
16. Deklaracijos turinys ir iš esmės besąlygiškas jos viešinimas, išskyrus kai kurias Įstatymo 10 straipsnyje nustatytas išimtis, iš esmės įpareigoja deklaruojantį asmenį atskleisti ne tik savo, bet ir kitų asmenų asmens duomenis, kurie yra susiję su privačiu šių asmenų gyvenimu, deklaruojančiam asmeniui žinant, kad tokie duomenys bus pavišinti Komisijos interneto svetainėje, taigi bus prieinami iš esmės neapibrėžtam asmenų ratui ir galimai panaudoti įvairiems tikslams. Pažymėtina, kad Įstatymo 10 straipsnyje nustatytos išimties neužtikrina asmens duomenų apsaugos, t. y. net ir viešai nepaskelbus šioje dalyje nurodytų išimčių, pagal kitą informaciją, kuri privalo būti paskelbta, yra galimybė identifikuoti deklaruojantį asmenį ir kitus asmenis ir susieti viešai paskelbtą informaciją, kuri nėra priskiriama išimtims, su šiais asmenimis. Pagal Įstatymo 10 straipsnyje įtvirtintą reikalavimą deklaracijas skelbti viešai, aiškinant jį kartu su Įstatymo 6 straipsnyje įtvirtintu reguliavimu, nustatančiu deklaracijos turinį, yra skelbiami duomenys, kurie, kaip jau minėta, yra susiję su privačiu asmenų gyvenimu.

17. Įstatymo tikslas yra užtikrinti, kad priimant sprendimus pirmenybė būtų teikiama viešiesiems interesams, įtvirtinti priimamų sprendimų nešališkumą ir užkirsti kelią atsirasti bei plisti korupcijai valstybės tarnyboje (1 straipsnis). Taigi, iš esmės Įstatymu siekiama užtikrinti skaidrumo principą vykdant viešąsias funkcijas ir priimant su viešųjų interesų įgyvendinimu susijusius sprendimus. (**orig. p. 7**)
18. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (*toliau – ir ESTT*) yra pažymėjęs, kad skaidrumo principas, kuris minimas Europos Sąjungos sutarties 1 ir 10 straipsniuose bei Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 15 straipsnyje, leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese, taip pat garantuoja didesnę valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei didesnę atskaitomybę piliečiams mastą demokratinėje sistemoje (žr. 2003 m. kovo 6 d. sprendimo byloje Nr. C-41/00 P *Interporc prieš Komisiją* 39 p., 2010 m. birželio 29 d. sprendimo byloje Nr. C-28/08 P *Komisija prieš Bavarian Lager* 54 p.). ESTT taip pat yra konstatavęs, kad pagrindinės teisės į privataus gyvenimo gerbimą apsauga Sąjungos lygiu reikalauja, kad nukrypti nuo asmens duomenų apsaugos leidžiančios nuostatos ir šios apsaugos apribojimai neviršytų to, kas yra griežtai būtina (žr. 2016 m. gruodžio 21 d. sprendimo byloje Nr. C-203/15 ir C-698/15 *Tele2 Sverige ir Watson* ir kt. 96 p., 2017 m. rugsėjo 27 d. sprendimas byloje Nr. C-73/16 *Puskar* 112 p.).
19. ESTT praktikoje konstatuota, kad, prieš išplatindamos informaciją apie fizinį asmenį, institucijos privalo nustatyti subalansuotą santykį tarp Sąjungos intereso užtikrinti savo veiksmų skaidrumą bei Chartijos 7 ir 8 straipsniais pripažintų teisių; automatiškai teikti pirmenybę skaidrumo tikslui, palyginti su teise į asmens duomenų apsaugą, negalima, net jei tai susiję su svarbiais ekonominiais interesais (žr. 2010 m. birželio 29 d. sprendimo byloje Nr. C-28/08 P *Komisija prieš Bavarian Lager* 54 p., 2010 m. lapkričio 9 d. sprendimo sujungtose bylose Nr. C-92/09 ir C-93/09 *Volker ir Markus Scheche* 85 p.).
20. Nors Įstatyme nustatytas įpareigojimas teikti duomenis (įskaitant duomenis apie asmens privatą gyvenimą) yra siejamas su aplinkybėmis, kai jos gali turėti įtakos sprendimams atliekant tarnybines pareigas, tačiau, teismo įsitikinimu, tokių aplinkybių egzistavimas pats savaime nereiškia, kad tokie duomenys turi visuomeninę reikšmę, kad jie turi būti vieši ir viešai skelbiami interneto svetainėje. Priešingai, tokie duomenys gali atskleisti itin jautraus asmeninio pobūdžio informaciją (pvz., informaciją apie gyvenimą nesusituokus, gyvenimą su tos pačios lyties asmeniu ir pan.), kuri iš esmės neturi jokio socialinio poreikio būti pavišinta ir gali sukelti didelių nepatogumų asmeniui privačiame gyvenime.
21. Teismas nekvestionuoja Įstatyme nustatytos pareigos deklaruoti duomenis apie aplinkybes, kai jos gali turėti įtakos sprendimams atliekant tarnybines pareigas, tačiau šių aplinkybių pavišinimas internete, teismo nuomone, nėra būtina priemonė siekiant užtikrinti Įstatymo siekiamą tikslą – skaidrumo principo valstybės tarnyboje įgyvendinimą. Vien tokių duomenų pateikimas Įstatymo 5 straipsnyje nustatytiems subjektams, taip pat Įstatymo 22 straipsnyje nustatyti subjektai ir jiems priskirtos kontrolės funkcijos, siekiant kontroliuoti, kaip

asmenys, kuriems taikomos Įstatymo nuostatos, jį vykdo, įskaitant valstybėje veikiančios specialios institucijos – Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos – kontrolės funkcijas, yra pakankamos priemonės siekiant užtikrinti, kad Įstatymo tikslas būtų pasiektas. **(orig. p. 8)**

22. Teismui kyla abejonų, ar Įstatyme nustatytas reguliavimas, kad privačių deklaracijų duomenys yra vieši ir skelbiami viešai, yra suderinamas su Chartijos ir Reglamento nuostatomis, įtvirtinančiomis itin griežtą asmens duomenų apsaugą, ir ESTT formuojama praktika.

VI

23. Reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, kada duomenų tvarkymas yra teisėtas. Prie tokių sąlygų, be kita ko, priskiriamos šios sąlygos: tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojui taikoma teisinė prievolė (c punktas); tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas (e punktas).

Reglamento 6 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad 1 dalies c ir e punktuose nurodytas duomenų tvarkymo pagrindas nustatomas: a) Sąjungos teisėje; arba b) duomenų valdytojui taikomoje valstybės narės teisėje. Duomenų tvarkymo tikslas nustatomas tame teisiniame pagrinde arba, 1 dalies e punkte nurodyto duomenų tvarkymo atveju, yra būtinas siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas. Tame teisiniame pagrinde galėtų būti išdėstytos konkrečios nuostatos pagal šį reglamentą taikomoms taisyklėms pritaikyti, įskaitant bendrąsias sąlygas, reglamentuojančias duomenų valdytojo atliekamo duomenų tvarkymo teisėtumą, tvarkytinų duomenų rūšis, atitinkamus duomenų subjektus, subjektus, kuriems asmens duomenys gali būti atskleisti, ir tikslus, dėl kurių asmens duomenys gali būti atskleisti, tikslo apribojimo principą, saugojimo laikotarpius ir duomenų tvarkymo operacijas bei duomenų tvarkymo procedūras, įskaitant priemones, kuriomis būtų užtikrintas teisėtas ir sąžiningas duomenų tvarkymas, kaip antai tas, kurios skirtos kitiems specialioms IX skyriuje nustatytiems duomenų tvarkymo atvejams. Sąjungos arba valstybės narės teisė atitinka viešojo intereso tikslą ir yra proporcinga teisėtam tikslui, kurio siekiama.

24. Reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad draudžiama tvarkyti asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus ar narystę profesinėse sąjungose, taip pat tvarkyti genetinius duomenis, biometrinius duomenis, siekiant konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę, sveikatos duomenis arba duomenis apie fizinio asmens lytinį gyvenimą ir lytinę orientaciją.

Reglamento 9 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos, kada 1 dalis netaikoma. Tokioms sąlygoms, be kita ko, priskiriama sąlyga – tvarkyti duomenis būtina dėl svarbaus viešojo intereso priežasčių, remiantis Sąjungos arba valstybės narės

teise, šie duomenys turi būti proporcingi tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir juose turi būti nustatytos tinkamos ir konkrečios duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės (g punktas). **(orig. p. 9)**

25. Nagrinėjamu atveju teismui taikant minėtas Reglamento nuostatas kyla abejonių, ar jos leidžia viešinti privačių deklaracijų duomenis tokiu būdu ir tvarka, kaip tai nustatyta Įstatyme.

26. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, teismas pateikia ESTT šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar Reglamento 6 straipsnio 1 dalies e punkte nustatyta sąlyga, kad tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, atsižvelgiant į Reglamento 6 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, be kita ko, reikalavimą, kad valstybės narės teisė atitinka viešojo intereso tikslą ir yra proporcinga teisėtam tikslui, kurio siekiama, taip pat atsižvelgiant į Chartijos 7 ir 8 straipsnius, aiškintina taip, kad nacionalinėje teisėje negali būti nustatytas reikalavimas viešinti privačių interesų deklaracijų duomenis ir skelbti juos duomenų valdytojo – Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos – interneto svetainėje, suteikiant prieigą prie šių duomenų visiems subjektams, kurie turi galimybę naudotis internetu.

2. Ar Reglamento 9 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis, atsižvelgiant į Reglamento 9 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, be kita ko, į jos g punkte įtvirtintą sąlygą, kad tvarkyti duomenis būtina dėl svarbaus viešojo intereso priežasčių, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise, kuri turi būti proporcinga tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir kuri turi numatyti tinkamas ir konkrečias duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemones, taip pat atsižvelgiant į Chartijos 7 ir 8 straipsnius, aiškintina taip, kad nacionalinėje teisėje negali būti nustatytas reikalavimas viešinti privačių interesų deklaracijų duomenis, kurie gali atskleisti asmens duomenis, be kita ko, duomenis, pagal kuriuos galima nustatyti asmens politines pažiūras, narystę profesinėse sąjungose, lytinę orientaciją ir kitą asmeninio pobūdžio informaciją, ir skelbti juos duomenų valdytojo – Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos – interneto svetainėje, suteikiant prieigą prie šių duomenų visiems subjektams, kurie turi galimybę naudotis internetu.

VI

[OMISSIS] [nacionalinės procesinės nuostatos]

[OMISSIS] [nacionalinės procesinės nuostatos] **(orig. p. 10)**

[OMISSIS] [nacionalinės procesinės nuostatos] teismas

n u t a r i a:

[OMISSIS]. [nacionalinės procesinės nuostatos]

Kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą šiais klausimais:

1. Ar Reglamento 6 straipsnio 1 dalies e punkte nustatyta sąlyga, kad tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, atsižvelgiant į Reglamento 6 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, be kita ko, reikalavimą, kad valstybės narės teisė atitinka viešojo intereso tikslą ir yra proporcinga teisėtam tikslui, kurio siekiama, taip pat atsižvelgiant į Chartijos 7 ir 8 straipsnius, aiškintina taip, kad nacionalinėje teisėje negali būti nustatytas reikalavimas viešinti privačių interesų deklaracijų duomenis ir skelbti juos duomenų valdytojo – Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos – interneto svetainėje, suteikiant prieigą prie šių duomenų visiems subjektams, kurie turi galimybę naudotis internetu.

2. Ar Reglamento 9 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis, atsižvelgiant į Reglamento 9 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, be kita ko, į jos g punkte įtvirtintą sąlygą, kad tvarkyti duomenis būtina dėl svarbaus viešojo intereso priežasčių, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise, kuri turi būti proporcinga tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir kuri turi numatyti tinkamas ir konkrečias duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemones, taip pat atsižvelgiant į Chartijos 7 ir 8 straipsnius, aiškintina[s] taip, kad nacionalinėje teisėje negali būti nustatytas reikalavimas viešinti privačių interesų deklaracijų duomenis, kurie gali atskleisti asmens duomenis, be kita ko, duomenis, pagal kuriuos galima nustatyti asmens politines pažiūras, narystę profesinėse sąjungose, lytinę orientaciją ir kitą asmeninio pobūdžio informaciją, ir skelbti juos duomenų valdytojo – Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos – interneto svetainėje, suteikiant prieigą prie šių duomenų visiems subjektams, kurie turi galimybę naudotis internetu.

Nagrinėjamą administracinę bylą sustabdyti, kol bus gautas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prejudicinis sprendimas.

[OMISSIS]. **(orig. p. 11)**

[OMISSIS]

[organizacinės nuostatos ir teismo sudėtis]